

РЕШЕНИЕ

№ 6449

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 20.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4883** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на [фирма] /предишно наименование [фирма]/, с ЕИК[ЕИК], против решение № 126/16.10.2019 г. на Председателя на Патентното ведомство, с което е потвърдено решението на опозиционния състав от 17.12.2018 г. за отхвърляне на подадената от оспорващото търговско дружество опозиция вх. № 1344106/30.03.2017 г. срещу регистрацията на марка с вх. № 141722 accella digital, словна.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в противоречие административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Според оспорващия, административният орган не е разгледал и обсъдил представените доказателства в тяхната съвкупност. Претендират се разноски.

Ответникът - Председател на Патентно ведомство на Република България, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение

Заинтересованата страна Т. Н. Т., редовно призован не се явява и не изпраща представите и не изразява становище по оспорването.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не

изразява становище.

Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата, както и с приложените и приети по делото писмени доказателства прие за установено следното: Производството пред административния орган е образувано по подадена опозиция № 1344106/30.03.2017 г. от [фирма] срещу регистрацията на марка с вх. № 141722/01.06.2016 г. „accella digital“, словна за заявените услуги от класове 35, 41 и 42 от МКСУ. В нея са наведени твърдени, че опонента е действителния притежател на марката на територията на Република България преди 01.06.2016 г., подал е заявка за регистрация на марка с вх. № 145636 accella digital, словна, заявена за услуги от класове 35, 41 и 42 от МКСУ, като под фирменото наименование [фирма] от 14.05.2013 г. до 03.11.2016 г. е използвал нерегистрираният знак за предоставяне на услуги, идентични на заявените чрез сайта www.accelladigital.com, като и чрез реклама на марката от страна на представляващия дружеството на семинари и конференции и чрез страница на социалната мрежа Ф..

За подадената опозиция е уведомен заявителят Т. Н. Т., за което му е връчен препис от нея и е дадена възможност за отговор. С писмо от 08.08.2019г. заинтересованият е депозирал становище, с което е възразил срещу опозицията.

След запознаване с опозицията, направеното възражение и представените по административната преписка писмени доказателства, съставът по опозиция е постановил решение от 17.12.2018г., с което е приел, че опонентът не е доказал използване на марката във връзка с представяне на конкретни услуги.

Решението е оспорено пред председателя на Патентно ведомство, който със заповед № 375/22.04.2019г., на основание чл. 42 от ЗМГО е назначил нарочна комисия за разглеждане на жалбата на опонента и изготвяне на становище. Впоследствие е издадено оспорваното в настоящето производство решение, с което жалбата срещу решението на състава по опозиция е отхвърлена.

Актът на председателя на ПВ е оспорен по съдебен ред пред АССГ, който с Решение № 4817/09.09.2020г., постановено по адм.д.№ 812/2020г. е отхвърлил оспорването. Решението на първоинстанционния съд е отменено с Решение № 5908/17.05.2021г. на Върховния административен съд по адм.д.№ 12767/2020г. и делото е върнато за ново разглеждане. В мотивите си ВАС е приел, че в касираното решение не са обсъдени всички доказателства, което е довело до неправилен съдебен акт.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане. Подадена е в срок, от лице инициатор на производството пред административния орган, срещу акт с неблагоприятно за него съдържание.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – Председателя на Патентно ведомство съгласно правомощията му, установени в нормата на чл. 46, ал. 6 от ЗМГО.

Същото е постановено в изискуемата се писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, и при постановяването му не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като съдът не констатира и пороци във формата на административния акт. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигане до крайния извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове.

Съдът счита, че при постановяването му не са допуснати нарушения на административно-процесуалните правила, установени в чл.52-чл.58 ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Спазена е специфичната процедура по опозицията, като след подаване на заявката за регистрация, заявката е публикувана в ДВ, като е дадена възможност на заинтересованите лица да подадат опозиция. Такава е подадена в срок, тя е съобщена на заявителя, извършена е размяната на книгата, след което е постановено решение по опозицията. Решението по опозицията е оспорено и съответно е постановено процесното решение. съобразена е и промяната на ЗМГО (ДВ, бр.98/2019г.) и правилата на § 4 и § 5 от ПЗР на ЗМГО във вр. с чл. 58, ал. 1 от ЗМГО във връзка с доказването на реално ползване на марката.

Следва да бъде посочено още, че нарушението на административно производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Такива съществени нарушения на административнопроизводствените правила не се констатираха. На всяка от страните в производството е даден достатъчен и законоустановен срок да вземе становище по исканията и възраженията на другата страна, а в тяхната съвкупност са обсъдени от административния орган в процесното решение.

По съответствието с материалния закон съдът съобрази следното:

Разпоредбата на чл. 38б, ал. 1 от ЗМГО (отм.) установява възможност притежателите на по-ранно право върху марка да подадат, на основание чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, опозиция срещу регистрацията на марка. Нормата на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО (отм.), към която препраща чл. 38б, ал. 1 от ЗМГО (отм.), забранява регистрацията на марка, идентична или сходна на по-ранна марка, при наличие на идентичност или сходство между стоките и услугите на марките, когато съществува вероятност за объркване на потребителите, включително поради възможност за свързване с по-ранната марка. В този смисъл, за да се прецени дали е приложима разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО (отм.) и дали е налице основание за уважаване на опозицията е необходимо да се установи дали между заявената марка и по-ранната марка и стоките от класове 35, 41 и 42, за които се отнася марката, е налице идентичност или сходство, и съществува ли вероятност за объркване на потребителите, включваща възможност за свързване с по-ранната марка, т. е. опасност потребителите да повярват, че стоките произхождат от едно и също или икономически свързани лица. В случая опозицията е подадена и на основание чл. 12, ал. 6 от ЗМГО отм., съгласно която при опозиция, подадена от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България, не се регистрира марка, чиято дата на подаване е по-късна от датата на действителното търговско използване на нерегистрираната марка.

Визираните норми изискват доказване на наличието на следните обстоятелства:

- опозиция, подадена от действителния притежател на нерегистрирана марка;
- нерегистрираната марка да се използва в търговска дейност на територията на Република България от действителния ѝ собственик
- действителното използване на нерегистрираната марка да е осъществено по-рано от датата на подаване на заявката на атакуваната марка;
- идентичност или сходство между атакуваната и по-ранната нерегистрирана марка и техните стоки и услуги

Според определението дадено в чл. 9, ал. 1 от ЗМГО (отм.) марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Във второто изречение на чл. 9 е предвидено, че такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци. При преценката за сходство на стоките/услугите следва да бъдат взети предвид всички относими фактори като тяхното естество, предназначение, начин/метод на употреба, дали са взаимно допълващи се или в конкуренция едни с други, техните потребители и обичайният им произход. Най-общо, стоките/услугите могат да бъдат определени като сходни, когато притежават общи характеристики. Наличието на някой общ елемент може да създаде еднакво визуално и смислово впечатление, и поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността на стоките или услугите на марката и знака, съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката. Сходството между знаците следва да се преценява не само по себе си, а от гледна точка на вероятност за объркване на потребителите.

Между страните не се спори, че нерегистрираната марка „acella digital“ е идентична със атакуваната марка с вх. № 141722 „acella digital“, както и че е налице е и пълно съвпадение между заявените услуги – и двете са от класове 35, 41 и 42 от МКСУ.

Спорно е въпросът дали подалят опозицията [фирма] действително е използвал нерегистрираната марка „acella digital“ за означаване на предлаганите от него услуги от класове 35, 41 и 42 от МКСУ по-рано от датата на заявяване на атакуваната марка, а именно преди 01.06.2016г.

Разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ЗМГО (отм.) не дефинира понятието „използване в търговската дейност“ на нерегистрирана марка. Според определението, дадено в чл. 13, ал. 2 от ЗМГО (отм.), използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 (т.е. на марка, която е регистрирана) е: 1. поставянето на знака върху услугите или върху техните опаковки; 2. предлагането на услугите с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3. Вносът или износът на услугите с този знак; 4. използването на знака в търговски книжа и в реклами.

По смисъла на законовите текстове използване на марката включва поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки, предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак, използването на знака в търговски книжа и в реклами /чл.13, ал.1 от ЗМГО/. Марката трябва да бъде използвана във връзка с нейната основна функция, а именно, да отличава стоките на едно лице от тези на други лица. Използване на марката е използване с цел да идентифицира произхода на стоките и услугите, за които е регистрирана, като създава и запазва пазарен сектор за тези стоки и услуги.

От анализа на приетите по делото писмени доказателства, в изпълнение на указанията на Върховния административен съд, съдът приема, че от същите не може да се обоснове извод за действително търговско използване на нерегистрираната марка, в качеството ѝ на знак, обозначаващ услуги от класове 35, 41 и 42, преди датата на заявяване на атакуваната марка. Това е така поради следното :

От направената справка в Търговския регистър е видно, че в периода от 07.05.2013 г.

до 01.06.2016 г. жалбоподателят [фирма], с ЕИК:[ЕИК] ([фирма] към момента на подаване на опозицията), е извършвал търговска дейност е наименованието [фирма]. Едноличен собственик и управител на дружеството в този период е била И. С. М.. Поради това релевантни за спора ще бъдат само доказателства преди 01.06,2016 г., които използване на нерегистрираната търговска марка.

От онлайн публикации от 25.09.2012 г. и от 27.09.2012 г. „Гост лектор от G. идва на семинар за G. А.“ (част от доказателство 14, представени пред опозиционния състав на хартиен носител и на оптичен диск 1) става ясно, че И. М. ще изнесе лекция на семинар на тема G. А., който ще се проведе на 09.10.2012 г. в търговския център „И.“, С.. В тези публикации И. М. е представена като онлайн маркетинг експерт от interactive S.. Тези доказателства не могат да се свържат с [фирма] и със знака „accella digital“, поради което те не доказват действително търговско използване на нерегистрираната марка accella digital от [фирма] преди 01.06.2016 г.

От друга публикация на английски, с дата на качване в мрежата на 09.10.2014 г. става ясно, че И. М. е сертифициран експерт и учител за G. Ad W. и G. А., че тя, заедно с двама свои партньори, е съосновател на [фирма], както и че ще участва в конференция на 10 и 11.10,2014 г. за стартиращи предприятия. Това доказателство не може да се свърже с [фирма] и със знака „accella digital“, поради което не доказва действително търговско използване на нерегистрираната марка accella digital от [фирма] преди 01.06.2016 г.

Видно от мотивите на ВАС, в административното производство са представени 29 броя фактури са за предоставяне на услуги на трети лица срещу заплащане свързани с G. и предоставяни под знак accella digital. Съдът след като се запозна с приложените фактури и съпътстващите ги 2бр. декларации от [фирма] и [фирма] приема, че същите попадат в релевантния период. 10.04.2014 г. - 19.05.2015 г., то които [фирма], с МОЛ И. М., е предоставяло на трети лица, срещу заплащане и месечни комисионни, следните услуги: „управление на адуърдс акаунт“ (за определени периоди от време), „индивидуално обучение за G. А. реклама“, „организиране на рекламни кампании“, „изработка на рекламни материали“. Потребителите на тези услуги са фирмите: [фирма], [фирма], [фирма], ЕТ Интелект - В. А., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Предоставените услуги от [фирма] по същество представляват „услуги за персонално управление на рекламата“ и „обучение в сферата на рекламата“. Те са идентични с „услуги за персонално управление на рекламата“ от клас 35 и на услугите „обучение в сферата на рекламата“ от клас 41 на МКСУ, които фигурират в списъка на услугите на атакуваната заявка за регистрация с вх. № 141722 accella digital. Услугите в тези фактури обаче не са обозначени със знак, който представлява или включва словния елемент „accella digital“, поради което те не доказват действително търговско използване на нерегистрираната марка accella digital от [фирма] преди 01.06,2016 г.

От разпечатка от W., фактура № [ЕГН] от 18,05.2015 и копия от електронна кореспонденция между СуперХостинг.БГ О. и И. М. (доказателства 2, 3, 11 и 12) е видно, че на 18.05.2015 г, И. М., в качеството си на едноличен собственик и МОЛ на Ди Ес Онлайн“ Е., е поръчала и заплатила на СуперХостинг.БГ О. такса за регистрация и поддръжка за период от една година – до 18.06.2016 г. на уеб сайт с наименование accelladigital.com. Известно е, че домейнът представлява интернет адрес на уеб сайт, заплаща се за минимум една година и благодарение на него потребителите имат достъп до този уеб сайт. Създаването и поддържането на домейн

с наименование www.accelladigital.com само по себе си не представлява търговско използване на словния елемент „accella digital“ като знак за обозначаване на услугите, които ще бъдат предлагани чрез сайта, а осигурява само възможност на потребителите да използват уеб сайта acceliadigital.com.

От представените със становището от 13.11.2017г. до опозиционния състав доказателства е видно, че в края на май 2015 г. е водена кореспонденция чрез електронна поща между И. М. и екипа на Г. А. за зО дневно безплатно използване на приложенията на Г. и предоставяне на акаунт за използване на Г. А. от уеб сайта accelladigital.com се установява, че на 24 юни е получен акаунт, както и че безплатният период от 30 дни за използване на Г. А. от уеб сайта accelladigital.com изтича до края на юни 2015 г., а от 01.07. 2015 г. тази услуга следва да се заплаща.

Освен горната електронната кореспонденция между И. М. и екипа на Г., са приложени и 10 бр. фактури, издадени в периода от 24.06.2015 г. до 31.03.2016 г., които изцяло попада в релевантния за спора период. Съгласно тези фактури са извършени плащания на Г. I. L., чрез издадения за сайта accelladigital.com акаунт, за едномесечно използване на приложенията Г. А. за работа от 8 потребители от 24.06.2015 до 22.12.2015 г., за 9 потребители от 23.12.2015 г. до 13.02.2016 г. и за 10 потребители от 14.02.2016 г. до 31.03.2016 г. Видно е обаче, че сумите за използване, посочени във фактурите, са платени не от [фирма], а от Д. Н. от [фирма], с адрес [населено място], [улица], офис 202. Тези фактури показват, че плащането и използването на Г. А. за работа, чрез сайта accelladigital.com през този период, е осъществено от [фирма], а не от [фирма]. От направената справка в Търговския регистър относно [фирма] и от представените доказателства не се установява връзка на това дружество с И. М. или с „Ди Ес Ойлайн“ Е., въпреки че седалището и адресът на управление на [фирма] е също в П.. Не са представени доказателства, които да подкрепят твърдението на жалбоподателя, че независимо, че са фактурирани от „Л. Г.“ Н<)ОД, фактурите доказват използване на приложенията на Г. от И. М. и съответно доказват, че съществува връзка между И. М. и предоставяните услуги от accelladigital.com в този период. Представени са още 9 бр. фактури за извършени плащания на Г. I. L. за използване от 10 потребители на приложенията Г. А. за работа, чрез издадения за сайта accelladigital.com акаунт, платени от И. М. - А. Медия Е., които обаче попадат извън релевантния период. Към доказателствата са приложени и 2 бр. фактури с № № 410456731757-7 и 320836461634-2, издадени на 31.05.2015 г., се вижда, че [фирма], с МОЛ И. М. е предплатил на Г. I. L. сумата от 613,56 евро за ползване на инструмента G. Ad W.. Тези фактури обаче не са обозначени със знака [accella digital](http://accella.digital) и не доказват извършване, а използване от [фирма] на услуги, които са предоставяни от Г. I. L.. Същото се отнася и за фактурите от доказателство 13, които ще бъдат обсъдени по-долу. 2 бр. фактури с № № 410456731757-7 и 320836461634-2, издадени на 31.05.2015 г., се вижда, че [фирма], с МОЛ И. М. е предплатил на Г. I. L. сумата от 613,56 евро за ползване на инструмента G. Ad W.. Тези фактури обаче не са обозначени със знака [accella digital](http://accella.digital) и не доказват извършване, а използване от [фирма] на услуги, които са предоставяни от Г. I. L..

На следващо място, от посочените в решението на ВАС три разпечатки от интернет архив wayback machine на челната страница на сайта www.accelladigital.com. с дати 29.10.2015 г., 06.01.2016 г. и 02.03.2016 г., които попадат в релевантния за спора период – преди 01.06.2016г. е видно, че върху горния ляв ъгъл на страницата е разположен надпис А. D.. Пояснителен текст „КАКВО ПРАВИМ?“ на същата страница посочва, че А. D. е дигитална агенция, която на базата на събрани данни и използвани инструменти за автоматизация, планира и оптимизира разходите за реклама на клиенти, като работи с продуктите от портфолиото на G. - G. A. и G. A. и осъществява SEO - оптимизация на уеб сайт, но от това пояснение не е ясно на коя фирма е представител дигиталната агенция. Посочен е адрес и телефон, които обаче не могат да се отнесат към седалището и адреса на управление на дружеството.

От доказателство 8 се вижда, че дигиталната агенция А. D. през есента на 2015 г. има своя страница в социалната мрежа F..com. Видно от първата разпечатка през декември 2015 г. на тази страница са публикувани 4 бр. визитки на И. М., Гоня З., П. Т. и Д. К., с обозначение на съответните им длъжности в агенцията и с телефонни номера. На втората разпечатка е представена снимка, показваща част от офиса на агенцията, а на третата се вижда горната част на страницата на дигиталната агенция А. D., с едно отбелязване на одобрение, направено на 10.09.2015 г. Страницата на дигиталната агенция, визитките и снимката ©*ccelladigital включват знак** , но не насочват потребителите към юридическото лице [фирма]. И. М. е представена във визитката като съосновател на агенцията, а телефонът за връзка с нея е идентичен с този, посочен в доказателство 6. Фактът, че във визитката И. М. е представена като съосновател на агенцията обаче, недвусмислено показва, че има и друго лице, участващо в създаването на дигиталната агенция А. D., т.е. И. М. не е единственото лице, което може да се свърже с основаването на агенцията. Дигиталната агенция А. D. е рекламирала дейността си още през ноември 2015 г. и в ztpyra социална мрежа T., както се вижда в една от разпечатките от интернет (част от доказателство 14). Публикациите в двете социални мрежи, в които са използвани знаците А. D. и ©ccelladigital са с рекламен характер, но те не могат да се свържат еднозначно с жалбоподателя и не показват търговско използване на тези знаци за обозначаване на услуги от клас 35,41 и 42 предоставени на трети лица от [фирма].

В публикациите „Да играеш бизнес симулация по Р. М. с А. D.“ от 12.02.2016 г. (доказателство 9), в рекламния материал относно Първата годишна конференция „Бъдещето на ритейла: успешни стратегии за електронна търговия“ от 14.04.2016 г. във в. „Капитал“ (доказателство 10), както и в материалите: „С. на първата годишна конференция за електронен бизнес в България“ от 20.04.2016 г.; публикациите относно наградите „Е.“ в конкурса за рекламна ефективност •• финалист в категорията „Услуги“ е рекламата „Истинският вълк от У. в България“; в публикацията от 05.12. 2016 г. „Как G. може да помогне на стартираш бизнес“, както и в публикацията от 20.05.2016 г. в У. Т., относно онлайн маркетинга (доказателство 14) И. М. се представя или е представена като: управител, управляващ директор, директор или

проджект мениджър на дигитална агенция А. Д.. В тези материали словният елемент „acella digital“ не е използван като знак, с който да бъдат отличени услугите, които предлага агенцията, а само като наименование на самата агенция. В пито една от тези публикации името на И. М. не се свързва с дружеството [фирма].

В декларации от „ДОМЕСТИНА О.“ и [фирма] (доказателство 15) двете дружества декларират, че използват рекламно обслужване за Г. А. реклама, предоставяно от И. С. М. - управител и едноличен собственик на [фирма], съответно от 17.11.2015 г. и от 01.10.2013 г. до 07.11.2017 г. В текста на декларациите изрично е посочено, че услугите са предоставяни на дружествата от И. М., която работи на пазара през търговски дружества, като тя е основното лице за комуникация и рекламно обслужване. Към тези декларации не са представени копия от договори за рекламно обслужване, които да подкрепят факта, че съответните фирми са обслужвани от И. С. М., в качеството ѝ на управител и едноличен собственик на [фирма] ([фирма]), а не например в качеството ѝ на съдружник на [фирма], което е основано на 16.07.2013 г. и е със същия предмет на дейност, както се вижда в т. 3.3 (Фактическа обстановка). Освен това, не е представена пито една фактура, издадена в периода от 18.05.2015 г., когато та пръв път се инициира от И. М. създаването на уеб сайта acelladigital.com, до 01.06.2016 г. (релевантната дата за спора), която да показва, че в този период именно от [фирма] е предоставило конкретни услуги в областта на рекламното обслужване на [фирма]“ и [фирма].

От представените към настоящата жалба статистики от S. относно посещаемостта на уеб сайта acelladigital.com (доказателство 17), включени и в оптичен диск 2, извън релевантния срок са статистиките за 2019, 2018, 2017 и месечните статистики за юни-декември 2016 година. При анализиране на данните от статистиките за периода май 2015-май 2016 са установени, че броят на уникалните посетители през тринадесетте месеца, които изцяло попадат в релевантния за спора период до 01.06.2016 г., е различен. Посетителите през май 2015 г. са 38, а през октомври същата година са 1803, като средната месечна посещаемост за периода май 2015-май 2016 е 517 посетители. При анализиране на данните от търсенето по ключови думи се установи, че през 2015 г. са използвани 7 различни израза, като в 3 от тях фигурира словният елемент „acelladigital“, а останалите 4 включват израза „ad academy“. От тези доказателства е ясно, че действително потребителите на уеб сайта acelladigital.com в периода май 2015-май 2016 са стотици, но те не свързват предлаганите на сайта от дигиталната агенция А. Д. услуги с жалбоподателя [фирма] (към настоящия момент [фирма]). Нещо повече, те свързват дигиталната агенция А. Д. с другото дружество [фирма], чийто съдружник и съосновател е И. М..

От електронната кореспонденция между И. М. с представители на О. и Р. В. (доказателство 19) се вижда, че към месец март 2016 г. двете организации са ползвали и са доволни от услугите, предлагани от екипа на дигиталната агенция А. Д.. В тази кореспонденция обаче не се споменава юридическото лице [фирма]. Освен това, не са представени фактури, които да показват, че предоставените услуги на О. и Р. В. в този период са извършени именно от

[фирма], а не от друго дружество, например от [фирма], което очевидно от изложеното в предходния абзац е свързано с дигиталната агенция А. Д..

Доказателство 20, представляващо разпечатки от е-мейл комуникация относно получения за последното тримесечие на 2015 г. статус „рок звезда“ за супер ефективност от А. Д. в Г., показва интензивно използване на инструментите на Г. от 9 потребители от екипа на дигиталната агенция А. Д.. Фактурите за ползване на тези инструменти в този период обаче, както беше изяснено по-горе, са заплащани от [фирма], а не от [фирма]. Не са представени доказателства, че използването на тези инструменти в този период е било с оглед предоставяне на услуги за трети лица от [фирма], които услуги са били идентични или сходни на услугите от класове 35, 41 и 42, за които е заявена атакуваната марка с вх. № 141722 accella digital, словна.

От казаното дотук съдът приема, че оспорващият не доказва действително търговско използване на нерегистрираната марка „accella digital“, в качеството ѝ на знак, обозначаващ услуги от класове 35, 41 и 42, преди датата на заявяване на атакуваната марка.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, оспорващата страна следва да бъде осъдена да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 100 лева представляващи юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК. Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 5-то АПК Административен съд София – град, II о., 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против решение № 126/16.10.2019 г. на Председателя на Патентното ведомство, с което е потвърдено решението на опозиционния състав от 17.12.2018 г. за отхвърляне на подадената от оспорващото търговско дружество опозиция вх. № 1344106/30.03.2017 г. срещу регистрацията на марка с вх. № 141722 accella digital, словна..

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК да заплати на Патентно ведомство на Република България сумата от 200 лева представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ :